

II. évf. ÁPRILIS II. szám

Hírlevélre feliratkozás: www.secinfo.hu

Hírek, elemzések

[A G20-ak és a civil társadalom még mindig azon dolgozik, hogy a FATF fordítson figyelmet a korrupcióra](#)

A globális pénzmosás elleni újabb szabályokat meghatározó Pénzügyi Akciócsoportnak (Financial Action Task Force) a bankokra kell összpontosítania

Today's News, 2012. április 25.

Írta: Robert Palmer

Robert Palmer egy londoni székhelyű érdekvédelmi szervezet a Global Witness, 'Globális Szemtanú' kampánycsoport, és a Task Force koordinációs bizottságának tagja

Múlt hétvégén a globális pénzmosás elleni szabályokat meghatározó Pénzügyi Akciócsoport (FATF) nevű nemzetközi szervezet bejelentette újabb nyolc évre szóló megbízatását. Ez a dokumentum egyben meghatározza a pénzügyi bűnözés elleni harc nemzetközi keretét is.

Az anyagban, a FATF kifejezetten a korrupciós jövedelmek tisztára mosása elleni küzdelemre hivatkozik. Hiszik vagy sem, de ez nagy előrelépést jelent az előző rendelkezéshez képest, mert a korrupció szó használata eddig politikai érzékenységgel járt. Részben a G20-ak nyomása áll e fejlődés mögött, ami egyúttal jelzi, hogy a korrupció kérdése rendkívül gyorsan napirendre kerül a nemzetközi politikai és gazdasági szintéren.

Sajnos a FATF-nak még mindig nem volt elég bátorsága ahhoz, hogy a korrupciós pénzek tisztára mosása elleni küzdelmet alapvető célként határozza meg. Így a G20-ak és a civil társadalom még mindig azon dolgozik, hogy a FATF ugyanannyi figyelmet fordítson a korrupcióra, mint amennyit a nukleáris fegyverek finanszírozásának megfékezésére.

Az új rendelkezés többek között azt is hangsúlyozza, hogy miért kellene kötelezővé tenni valamennyi ország számára a FATF ajánlásainak teljes körű és hatékony végrehajtását. A FATF ugyanakkor eredményeket ért el abban a tekintetben, hogy a pénzmosás elleni törvényeket közvetítette szerte a világon. A nyomásnak köszönhetően az országok joggal tartottak attól, hogy az előírások nem teljesítése esetén felkerülnek a FATF úgynevezett feketelistájára. Ennek eredményeként sok ország már megalkotta a maga pénzmosás elleni törvényét. Azt azonban a FATF-nak nem sikerült elérnie, hogy a bankok kötelezően azonosítsák ügyfeleiket és az általuk szerzett összegeket. Továbbá azt sem, hogy ezeket a szabályokat a gyakorlatban ténylegesen alkalmazzák is.

A fentiekre a legutóbbi példa az arab tavasz volt. Ez azt mutatta meg, hogy milyen könnyű a korrump diktátoroknak és hűbéreseiknek az illegális vagyont a nyugati pénzügyi rendszerbe menekíteniük. Remélhetőleg csökken az ilyen esetek lehetősége a FATF nemzeti pénzmosás elleni rendszerének tovább fejlesztésével. Meg kell nevezni azokat az országokat - és szégyenpadra állítani -, amelyek megpróbálják a pénzmosás elleni rendszert egyfajta kódósításra használni.

Végezetül, a FATF most első alkalommal hivatalosan is elismerte a civil társadalmi csoportokkal való egyeztetés fontosságát - például a Global Witness vagy a Task Force on Financial Integrity & Economic Development (Munkacsoport a pénzügyi feddhetetlenségért és gazdasági fejlődésért). Az elmúlt három évben jelentős előrelépés történt ezen a területen: a FATF már nem csak a bankárokkal és az ügyvédekkel konzultál. A korrupció elleni küzdelemben szakértő civil társadalmi csoportokat napjainkban rendszeresen meghívják a konzultációs ülésekre, felismerve, hogy a pénzügyi bűnözés nem csak a kormányok és a pénzügyi ágazat problémája. 2008-hoz képest jelentős fejlődés, hogy a FATF legutóbb megvizsgálta ezen csoportok ajánlásait. Ugyanakkor még mindig rengeteg munka kell ahhoz, hogy az országok hatékonyan kezeljék a pénzügyi bűncselekményeket, valamint, hogy a bankok valóban azonosítsák és lekapcsolják a korrump pénzeket. A civil szervezeteknek és egyéb csoportoknak nyomást kell gyakorolniuk a nemzetközi közösségre, hogy megoldódjon ez a probléma.

[A svájci-osztrák paktum gátolja az adócsalók elleni brüsszeli fellépést](#) **Ausztriában és Svájcban megállapodást írnak alá a banktitok védelmében**

Today's News, 2012. április 20.

Írta: Alex Marriage

Alex Marriage az Európai Adósságügyi és Fejlesztési Hálózat (Eurodad) ügyképviselői és kapcsolattartási asszisztense Brüsszelben.

Svájc nemrég egy úgynevezett "Rubik" adóegyezményt írt alá Ausztriával, ami egy Ausztriának anonim módon visszajuttatott adó fejében a bankok titkait védi. Ez hasonlít a többi, kifogásolt Rubik adóegyezményhez, amit például Nagy-Britannia és Németország kötött. A megállapodás - amit a két ország parlamentjeinek még ratifikálniuk kell - valójában egy titkos svájci-osztrák szövetség, ami meggátolja az adócsalók elleni uniós együttműködést, mivel célja az európai kormányok közötti adózásra vonatkozó automatikus információcsere akadályozása.

Az Európai Bizottság kifogásolta a Rubik adóegyezményeket, amelyek akadályozzák bizonyos típusú jövedelmek után az Európai Megtakarítások Adóztatásáról szóló irányelv (EUSD) és egyéb uniós szerződések érvényesülését. Az EUSD az adózásra vonatkozó információk automatikus cseréjét követeli meg. Annak ellenére, hogy a jövedelmek és a beruházások csak egy kis töredékét fedli le, ez a törvény tette lehetővé az európai kormányoknak, hogy 2005-ben az állampolgárok mintegy 13 milliárd eurónyi jövedelméről ossza meg az információt, amely egyébként nem lett volna megadható.

A Rubik adóegyezmény erkölcsstelen, rövidlátó és veszteséges politika Svájc egyezményes partnereinek. A forrásra vonatkozó információ nélkül nincs mód az ellenőrzésre, nem lehet tudni, hogy a névtelenül visszaküldött adó összege helyes vagy valós. Az egyezség része lesz a meglévő anonim betétek utáni egyszeri kifizetés, így az adóelkerülők büntetlenséget élveznek. Ráadásul 2013-ig, amikor az egyezmény hatályba lép, sok adóelkerülő átmenekítheti vagyonát más adóparadicsomba, vagy fiktív vállalkozások mögé bújhat.

Valószínű, hogy további országok is követik majd Nagy-Britanniát, Németországot és Ausztriát. Svájc továbbra is nyomást gyakorol az Egyesült Államokra, hogy írja alá a „mérgező” paktumot. Görögország még mindig tárgyalásokat folytat hasonló egyezményről, ami azért furcsa, mert az adóelkerülés kényszerítette tédre az országot. Ezekkel a megállapodásokkal nem érnek véget a rejtett vagyonokról szóló viták Svájc és a vele szoros kapcsolatban álló országok között, amit egy sor ellentmondás is bizonyít:

- **Franciaország nyomozást indít az UBS óriásbanknál:** Úgy tűnik, hogy a bank a francia adók elkerülésére már nyíltan ajánlott bizonyos számlákat. Egy párizsi bíróság nyomozást rendelt el az UBS banknál, mivel itt állítólag két külön könyvet vezetnek, és ezt a hatóságok elől elrejtik.
- **Svájc banki alkalmazottak nevét adja ki az Egyesült Államoknak:** egy svájci bíróság most úgy döntött, hogy kiadja azon svájci bank alkalmazottainak a nevét, akik azzal gyanúsíthatók, hogy megkönnyítették az Egyesült Államok állampolgárainak adókijátszását.
- **Nagy-Britannia lemezen kapja meg több ezer potenciális adóelkerülő nevét:** A lemezt, amely a genfi HSBC bank ügyfeleiről tartalmaz információkat, a francia hatóságok átküldték Nagy-Britanniának, mely több száz büntetőeljárást von maga után - és emberek ezreit készíti magyarázkodásra, önként vagy büntetőeljárás keretében. A lemezt egy banki alkalmazott szerezte meg és juttatta el a francia hatóságoknak. Az Egyesült Királyság és Franciaország közötti megállapodás értelmében a két ország megosztja egymással az adózással kapcsolatos információkat. Ez jól mutatja, hogy az ilyen jellegű együttműködés milliőkat ér. A Rubik adóegyezmények megakadályozzák, hogy az aláíró felek aktívan keressék az ilyen kiszivárgott információkat, azonban az Egyesült Királyság szerint ez nem vonatkozik a mások által ingyenesen megadott adatok felhasználására. A svájciak azzal érvelnek, hogy a Rubik adóegyezményt aláírók egyáltalán nem használhatják fel az ilyen információkat, de ez az érvelés még mindig vitatott. Egyetlen ilyen lemez lehetővé tette, hogy a német hatóság, mindennemű jövőbeli adó kockázatát nélkül, az adó és büntetés kiszabásával 500 millió euróhoz jusson.

Egy átlátható és többoldalú megoldás véget vethetne ezeknek a vitáknak és biztosíthatná, hogy a vagyonos polgárok megfizessék azt, amivel tartoznak. Ezért az országgyűlési képviselőknek elleneznie kellene ezeket az egyezményeket Ausztriában, Svájcban, Görögországban, az Egyesült Államokban, Németországban és az Egyesült Királyságban egyaránt.

[Mégmérgezték a kínai korrupció brit áldozatát](#)

Brit üzletember halála – aki belelátott a kínai korrupció örvényébe
Today's News, 2012. április 16.

Írta: Sarah Freitas

Sarah Freitas a Global Financial Integrity (Globális Pénzügyi Feddhetetlenség) közigazdásza Washington D.C.-ben, és az „Illegális pénzkiramlás a fejlődő országokból a 2009-ben lezáruló évtized folyamán” című 2011. decemberi GFI-jelentés társszerzője.

Gu Kailait a kínai rendőrség már őrizetbe vette Neil Heywood brit üzletember meggyilkolásának gyanúja miatt - aki a Kínai Kommunista Párt egyik csillagának, Bo Xilai-nak a felesége. Heywood-ot a Reuters szerint megmérgezték tavaly novemberben. A cikk szerint a gyilkosság indítékára mostanáig nem derült fény.

Gu Kailai (Bo felesége) Heywood-ot arra kérte, hogy egy nagyobb pénzügyi összeget vigyen külföldre. A források szerint a feleség felháborodott, amikor Heywood a tranzakció nagysága miatt nagyobb részt követelt magának. A rendőri jelentés összefoglalójáról hírt adó egyik forrás szerint Gu Kailai kapzsinak nevezte Heywood-ot, majd kitervelte, hogy megöli a brit üzletembert, mivel az megfenyegette, hogy leleplezi. Heywood-ot Chongqing-ban, egy dél-nyugati kínai városban ölték meg. Ezen a környéken Bo-t (Gu férjét) a bűnözés ellen küzdő Kommunista Párt fontos vezetőjeként ismerik. Gu-t rendőrségi őrizetbe vették Heywood meggyilkolásának gyanúja miatt. Semmi részlet, indíték magáról a bűncselekményről nem került nyilvánosságra a kínai állami médiában, mindössze annyi, hogy egy pénzügyi vitát követően megölték egy brit üzletembert.

Heywood azzal is fenyegette Gu-t, hogy kitergeti a család jövedelmező offshore birodalmát. A Bloomberg szerint, miután megvizsgálták a fiktív cégeket Hong Kong-tól a Brit Virgin-szigetekig, Gu Kailai és négy nővérének a nevére legalább 126 millió US dollár értékű vagyont találtak. A New Yorker viszont azt jelentette, hogy sokkal több pénzük

is lehet elrejtve a tengerentúlon. Mennyi pénzt is akartak kijuttatni az országból? Eddig csak kínai nyelvű híroldalról érkezett, a forrás megjelölése nélkül, olyan hír, hogy Bo felesége azt vallotta a nyomozóknak, hogy ő 1,2 milliárd US dollárt utalt át. Az online pletykákat fenntartással kell fogadni, de gyakran igaznak bizonyulnak.

A Global Financial Integrity kutatásai alátámasztják, hogy valóban ilyen mértékű a korrupció Kínában. „Illegális pénzkirámlás a fejlődő országokból a 2009-ben lezáruló évtized folyamán” című 2011. decemberi GFI-jelentés szerint Kína a kétes lista első helyén áll. Konzervatív becslések szerint 2000 és 2009 közötti időszakban megdöbbentően sok pénz, mintegy 2,74 trillió USD áramlott ki Kínából – ötször több, mint a második helyen álló Mexikóból.

Ha Gu Kailai valóban 1.2 milliárd US dollárt mozgatott meg offshore pénzügyi központokban, ez nem lehet egyedi eset. Minden egyes nap szinte elképzelhetetlen pénzügyi összegek hagyják el illegálisan Kínát. Heywood meggyilkolása, csak egy kis ablakot nyit a korrupcióval beármánykolt világra, de lerántja a leplet a kínai hivatalnokokról.

Pedig ez a fajta korrupció szomorú következményekkel jár a hétköznapi kínai ember számára. A New Yorker a hétvégén számolt be erről cikkében. Az adófizetők állják más bűncselekmények költségeit is. Makaó egy jelentős hidját olyan rossz minőségben készítették el, hogy hét évvel később újra kellett építeni. Ezért Ao Man Long közlekedési és közmunkáért felelős minisztert, aki 1,7 millió dollár csúszópénzt kapott 2006-ban, vesztegetés miatt elítélték.

A rossz kormányzásnak széles körű következményei lehetnek. Kínának 2,74 trillió dollár veszteséget jelentenek a tengerentúli bankokban folyó tranzakciók. A Makaó híd példája rossz fényt vet Kínára. De hány híd, iskola, kórház, út épült rossz minőségben csak azért, mert valakit megvesztegettek, akár hét számjegyű kenőpénzzel? Pedig a kínai emberek jelentős összegeket fektetnek a jövőjükbe, nemcsak hét évre, hanem hét évtizedre gondolva előre. Wen Jiabao kínai miniszterelnök szerint a kommunista pártra a korrupció jelenti a legnagyobb veszélyt. Bo Xilai a Politbüro Állandó Bizottságának tagjelöltje volt, de a botrány miatt politikai pályafutása véget ért. Amennyiben a botrány nem rombolja le Bo előléptetését erre a pozícióra, ki tudja, hogy mennyi illegális vagyont tudott volna felhalmozni a családja részére - persze ha a vád igaznak bizonyul.

Újságkivágások

Adóparadicsomok

[A szlovák üzletemberek az adóparadicsomokba mennek](#)

A szlovák üzleti élet kedvenc adóparadicsomai a Seychell, az Egyesült Államok, valamint Ciprus.

A szlovák üzletemberek az adóparadicsomokba mennek **The Slovak Spectator, 2012. április 25.**

Forrás: Flesh News

Növekszik az adóparadicsomokba helyezkedő szlovák üzletemberek száma. A Cseh Tőkeinformációs Ügynökség (CEKIA) most nyilvánosságra hozott adatai szerint a szlovák cégek közül mintegy 3072 - az országban működő vállalkozások kb. 1,6%-a - adóparadicsomokban helyezkedik el. A legtöbb ilyen cég - a SETA hírügynökség szerint - a Seychelles-szigeteken, az Egyesült Államokban és Cipruson működik.

A CEKIA szerint a társaságok a Seychellest és az Egyesült Államokat az anonim tulajdonlás, még Ciprust az alacsony adózás miatt választják. „Cipruson ugyanúgy, létre lehet hozni egy előnyös holdingot, mint Hollandiában vagy Luxemburgban, de sokkal alacsonyabb költségekkel” – nyilatkozta Michall Freidberger, az Akont Trust Company szakértője.

2012 első három hónapjában legalább 77 társaság távozott adóparadicsomba. A CEKIA véleménye szerint ez a trend folytatódni fog - a szlovák kormány azon szándékának következtében, hogy emeli a társasági adókat. A Glatzova és Társa ügyvédje, Martin Dencisin szerint a tulajdonlás anonimitása azóta vonzza az üzletembereket, amióta Szlovákia bármely érdeklődő számára ingyenesen szolgáltat információkat a cégekről – írja a SITA.

[A brit cégeknek joga van adóparadicsomokba menni?](#)

A brit vállalkozásoknak joga van alacsony adózású országokban működni – nyilatkozta a legjelentősebb lobbi-szervezet.

A CBI szerint a brit vállalkozásoknak joga van alacsony adózású országokban működni **Tax Journal 2012. április 21.**

Szerző: Andrew Goodall

Az a kérdés, hogy a vállalkozások kiveszik-e részüket a tisztességes adózásból. A kérdés feltétele teljesen jogszerű, sőt helyes választ érdemel – nyilatkozta John Cridland, a CBI kampányebédjén, amit a brit vállalkozások adóvitájával kapcsolatban rendeztek.

A CBI főigazgatójának a Westminster-beli politikai meghallgatáson tett nyilatkozata szerint már a kérdést is nehéz megfogalmazni, mert nem tudni, hogy mit jelent az, hogy „tisztességes”. „Biztos vagyok abban, hogy a vállalkozások elsöprő többsége megfelelően adózik és elenyésző kisebbség, ami ezt nem teszi, miközben a

körülmények nehezednek, nem könnyebbednek. Az üzleti világ túl hosszú ideig volt lassú, sőt kellenet arra, hogy nyilvános vitát kezdeményezzen az adópolitikáról. Szükséges a változás” – Cridland szerint. „Határozottan meg kívánjuk őrizni minőségünket, és növekedéspárti adópolitikát szeretnénk tanácsolni, ami mindenkinek az érdeke. Meg kell különböztetnünk a jogszerű, szükséges adógazdálkodást, a szabályokat sértő adócsalástól, emlékeztetve arra, hogy a szabálysértő technikák arra tesznek kísérletet, hogy a legjobban kereső magánszemélyek minimalizálják az adóterheiket.”

A kampányban a CBI-nek az adóra és a brit vállalkozásokra vonatkozó "Making the chase" anyaga említésre sem került. Pont az, amit számos nemzetközi NGO támogatott, és amely szerint a multinacionális cégeknek országonként kellene bevallaniuk a nyereségüket és fizetniük az adóikat. Ezzel ellentétben a CBI a múlt évi EU-bizottsági konzultáción éppen a reform ellen lépett fel.

Cridland szerint a cégeknek - ugyanúgy mint a magánszemélyeknek - meg kell fizetniük az adóikat. „Ugyanakkor szükségünk van egy olyan adórendszerre, amely tisztességes, és amely az országunk vagyonává, nem pedig kötelezettségévé válik. A CBI hosszú távú ambíciója az átlagosan 18%-os mértékű cégadó, amely más elemzések szerint is maximálisan kihasználja a gazdaságban lévő mutiplikációs hatásokat.

[Az amerikai tech-cégek adóelkerülési gyakorlata](#)

A technológiai cégek adóparadicsomok közbeiktatásával fizetnek kevesebb adót.

A technológiai cégek adóparadicsomokkal tartják az adókulcsokat alacsony szinten FSGate.com 2012. április 20.

Szerző: Andrew S. Ross *Cronicle Columnist*

Amennyiben a Buffett szabály nemcsak a milliomosokra, hanem a high-tech cégekre is vonatkozna, az vajon mennyi forrást jelentene a Szilikon Völgy és mások számára?

A Fortune 500 technológiai cége közül 30-ból 26 számára ez jóval több, mint 30% feletti adórátát jelentene, amely mértékére Obama elnök tett javaslatot az elmúlt héten közzétett jelentésében.

A Berkeley-i Greenlining-Institute szerint felejtjük el a 35%-os társasági kulcsot, amely „szinte teljes képtelenség”, áll a jelentésben. Gondolkozzunk inkább a 2011. évi átlagos 16%-ban, amikor ezek a cégek mintegy 181 milliárdos profitot termeltek.

A jelentés úgy találta, hogy 2009 óta – miközben a cégek nyeresége növekedett, csökkent az adómérték. A példa alapján tehát a gazdagok még gazdagabbak lettek. Az egyik legnagyobb név, melyet a jelentést készítő a Chronicle-ben hétfőn megjelentettek: az Apple. 2011-ben ez a cég 9,8%-kal adózott, miközben 34 milliárd dollárt keresett.

De a nyereséges cégek közül sokan voltak olyanok, akik még kevesebbet fizettek. Olyanok, mint az Advanced Micro Devices (1,8%) és az Amazon.com (2,4%). Mások egy kicsit többet fizettek, mint a Google (11,9%) és a Hewlett-Packard (12,6%). A cégek többsége esetében a leggyakoribb kiskapu - ahogyan sok más amerikai multinak is – a külföldi adóparadicsomok használata.

2011-ben a technológiai cégek mintegy 430 milliárd dollárt tartottak készpénzben külföldön, amely összeg 2010-hez képest 25%-kal emelkedett. Az Értékpapír Felügyelet szerint az elmúlt évben mintegy 51 külföldi leányvállalatot alapítottak, amelyek közül a Legfőbb Állami Számvevőszék adatai alapján 19 „adóparadicsomnak minősülő jogrendszerben keletkezett”. A legnagyobb cégek közül tizenhat 10 vagy több leányvállalattal rendelkezik adóparadicsomokban – állítja a jelentés.

A Szilikon-Völgy javaslata alapján a külföldi nyereség hazavitelével az adómérték 5%-kal csökkenhetne. A javaslat támogatói szerint ennek a pénznek a nagyobb részét munkahely-teremtésre lehetne felhasználni.

A jelentés erősen szkeptikus a javaslattal kapcsolatban, pedig az az amerikai kongresszus számtalan törvénytervezetében is felbukkant. Ezekben a Pénzügyi Bizottság, valamint a pártok felett álló Kongresszusi Kutató Szolgálat 2004-es javaslatai köszönnek vissza. Eszerint a pénzmenekítés „milliárdos bevételhiányt okoz és munkahelyek vagy a befektetések visszaesésével jár az Egyesült Államokban.”

Mindenesetre az Obama adminisztráció visszatáncolt, miután múlt év novemberében a high-tech vezetők, közöttük Steve Ballmer a Microsoft-tól, Joght Chambers a CISCO Systemstől és Safra Katz az Oracle vezetője levelet írt Obama elnöknek. A jelentés szerint 2011-ben a Microsoft 44,5 milliárdot, a CISCO 36,7 milliárdot, míg az Oracle 20,4 milliárd dollárt tartott külföldön.

A jelentés határozottan támogatja a jogalkotás egy másik példáját is, az „Állítsuk meg az adóparadicsomokkal való visszaélést” törvény létrehozását. Ezt a törvényt Carl Levin, dél-michigani szenátor és más demokrata törvényalkotók jegyzik, amely viszont számos külföldi adóparadicsom bezárásához vezethet. Olyan javaslatokat is tartalmaz, amely szerint az adóparadicsomokat használó cégeket kizárnák az amerikai szövetségi szerződésekből.

Vajon az ilyen versenyképességi reformjavaslatok meddig juthatnak előre? Egy választási évben nem túl messzire. A jelentésben viszont az is szerepel, hogy a Washingtonban lobbizásra költött összegek alapján a Szilikon-völgyi cégek míg tíz évvel ezelőtt az 53. helyet foglalták el az összes iparágat figyelembe véve, jelenleg már a negyedik a sorban.

De nézzük a jó példákat:

2009. és 2011. között a Buffett szabályok szerinti 30%-ot meghaladó adómértékkel adóztak a Saic Corp, egy rendszerintegrátor San-Franciscoban (37,7%); a General Cable, egy kábelmentes technológiára specializálódott kentuckyi cég (44%); a Samina SCI Corp, egy san josé-i, optikai részegységeket előállító cég (54,3%) és az NCN, egy georgia-i cég, amely ATM-eket gyárt (62,7%). Arra azonban nem kaptunk magyarázatot, hogy ezekben az években ezek a cégek miért fizettek többet a tőlük elvárható mértéknél.

Az Egyesült Államok pénzügyminisztériuma múlt héten megjelentetett jelentése szerint 2010-ben az amerikai multinacionálisok otthon mintegy 0,1%-kal növelték alkalmazottaik számát, míg külföldön ez a mérték 1,5% volt. Ebben a periódusban az amerikai multik otthon mintegy 3,3%-ot, míg külföldön 5,5%-ot ruháztak be.

Ugyanakkor mostanában a banki ügyletek során az amerikaiak kicsit jobban érzik magukat. A J.D. Power and Associates szerint, miközben a banki ügyfelek egyre jobban elégedetlenek a költségekkel, a bankok képesek voltak magasabb elégedettséget produkálni más területeken, mint pl. a banki kiszolgálás, a bankszámla kezelés és a problémamegoldás területén. Miközben a J.D. Powers a bankügyfelek elégedettségét mérő indexe ebben az évben egy ponttal emelkedett, a banki díjakkal, különösen a havi fenntartási díjjal kapcsolatos elégedetlenség nőtt.

Kaliforniában a nagyobb bankok kevesebb elégedettséget gyűjtöttek be, mint a kisebb riválisok. A lista tetején – ahogyan az elmúlt évben is – a vidék és mezőgazdasági fejlesztési szolgáltatásokat nyújtó holland bank, a RaboBank áll. A második a California Bank & Trust lett, a san-diego-i székhelyű regionális bank, melyet a minneapolis-i U.S. Bank és a san francisco-i Bank of the West követ. Még a legjobbak kategóriájában az ötödik helyen a san francisco-i Wells Fargo áll. Átlag feletti minősítést kapott a Chase és a Citi Bank. A sort a Bank of America zárja, amely egyedülként került a „Maradék” kategóriába.

[Az adóparadicsomok visszaütnek](#)

A lobbizás rejtett hatásai és furcsa megbízási szerződések.

Az adóparadicsomok fokozzák lobbijüket

2012. április 19.

Írta: Melanie Newman, (All Stories, Financial Lobby, Lobbying's Hidden Influence, Top Stories)

Az elmúlt években a brit tengerentúli területek és a koronafüggőségek növekvő adóparadicsomokkal kapcsolatos kritika közepette is erősítették lobbitevékenységüket az Egyesült Királyságban és Brüsszelben.

A civil szervezetek, mint a Christian Aid azzal érvelnek, hogy a kialakult adóparadicsomi kép komoly reputációs kockázatot jelent, és ha továbbra is a jelenlegi politikát folytatják, akkor annak nemzetközi megítélése, miszerint a „korrupció és az adóelkerülés megkönnyítője”, növekedni fog.

Jersey, Guernsey és a Man-szigetek is több tűz közé kerültek. Legutóbb Ed Miliband, munkaügyi vezető azt mondta, hogy a koronafüggőségeknek fel kell tárnuk az adóelkerülők azonosságát, akik pénzüket a szigeteken rejtik el. "Én nem állítanám Bermudáról, hogy adóparadicsom. Én Bermudát egy nagyon jól működő országnak jellemezném, amely képes arra, hogy az erős gazdaságának köszönhetően alacsonyan tartsa az adókat," - mondta Henry Bellingham, a Tengerentúli Területek konzervatív pártminisztere.

A hasonló támadások megelőzése végett az offshore területek fokozzák a PR és lobbitevékenységeiket. Ők is lobbiznak Brüsszelben az európai pénzügyi szabályozás kapcsán.

KAJMÁN-SZIGETEK

A lobbierő újabb példája, ahogy a Kajmán-szigetek az Egyesült Királyságbeli Lord Blencathra-t alkalmazza - mint az a héten kiderült. Őt 2011 novemberében nevezték ki. Feladata az volt, hogy lobbizzon Westminsterben és Brüsszelben és küzdjön az "adósemleges országokat" támadók ellen. Egy sajtótájékoztatón azt mondta, hogy a pénzügyi szolgáltatási ágazatnak "igazolnia kell létezését", és hogy az európai pénzügyi szabályozás fenyegetést jelent a szigetekre. A Kajmán-Finance-ot, a szigetek pénziparának promóciós ügynökségét (érdekérvényesítőjét), a Media International House PR cég már 2009 áprilisa óta képviseli. Elnökét Jack Irvine-t rendszeresen idézik a szigetek sajtójában, mint aki támadja az adóparadicsomok kritikusait, mint például John Cryer munkáspárti képviselőt a Tax Justice Networkland-től. Egyébként a Media House is alkalmazta 2008-tól Lord Blencathra-t public affairs (közügyek) tanácsadóként, bár a 7 üzlettársai közölték, hogy munkája nem érinti a Kajmán-szigeteket.

BERMUDA

A Business Bermuda, a Bermudán székelő vállalatokkal és a kormánnyal együttműködő szervezet is tett lépéseket, hogy semlegesítse a kritikákat. 2011 februárjában a Pelham Bell Pottinger pénzügyi, PR és lobbierő céget bízta meg azzal a feladattal, hogy "nemzetközileg fejlesszék és preferálják Bermudát, mint választható joghatóságot". Az éves pénzügyi szolgáltatási konferencián (április 24., London) olyan területként tüntették fel, amely biztonságos menedéket nyújt az európai szabályozás alól a pénzkészleteknek. Henry Bellingham-et, a tengerentúli területekért felelős konzervatív minisztert idézték a sziget sajtójában, aki szerint Bermuda nem adóparadicsom. "Bermuda szerintem nem adóparadicsom," - mondta. "Szerintem Bermuda egy nagyon jól működő ország, amely képes arra, hogy alacsonyan tartsa az adókat, mert nagyon erős a gazdasága." Hozzátette még, hogy: "Az Egyesült Királyság megfigyelheti Bermuda pénzügyi rendszerének sikereit."

GUERNSEY

Tavaly az Egyesült Királyság közelében levő Guernsey és Jersey-szigetek egy közös PR irodát hoztak létre Brüsszelben. Szeptemberben közösen pályáztak egy public affairs cégnél, hogy „támogassa a Csatorna-szigetek

reklámozását és érdekeinek védelmét a befolyással rendelkező döntéshozóknál az Egyesült Királyságban." A Guernsey-kormány szóvivője szerint a közbenjárás "belső tényezők miatt" nem sikerült. A Guernsey-kormány nemrég külön alkalmazta a Grayling PR cég - mely a Lord Chadlington Huntsworth csoport része - igazgatóját, aki több éven keresztül adott tanácsot Guernsey számára. Steve Wakelin, a Guernsey nemzetközi kapcsolatok vezetője, korábban a Grayling public affairs csapatát vezette. Az Egyesült Királyságban tett látogatása során találkozott többek között Lyndon Trott miniszterrel, a konzervatív Lord Sheikh-el. Will Wallace, aki korábban Lord Sheikh beszédeit írta, a Grayling cég magas rangú munkatársa "Guernsey adóval kapcsolatos érzékeny gazdasági kérdéseiről, a jó hírnév menedzseléséről" dolgozott".

JERSEY

Jersey pénzügyi szolgáltatási szektorának saját lobbistája van, a Jersey Finance, amit részben a kormány finanszíroz. "Jersey offshore státuszának eredményeként nagy összegeket szivattyúznak át Londonba... Az Egyesült Királyságban nem ismerik eléggé Jersey rendkívül fontos pénzügyi előnyeit, hasznát" – mondta Daniel Kawczynski, a Shrewsbury-i konzervatív képviselő. Tavaly augusztusban a képviselő látogatást tett Jerseyben. Kijelentette, hogy utazása alkalmával találkozik azon tisztviselőkkel, akiktől tájékozódhat az anyaországgal, Nagy-Britanniával meglevő jelenlegi politikai és gazdasági helyzetéről. A Jersey-kormány sajtóközleménye szerint a szigeten való tartózkodása alkalmával találkozott iszlám pénzügyi szakemberekkel, a Jersey Finance és az általános pénzügyi szolgáltatási ágazat képviselőivel. A Jersey Evening Post idézte beszédét, miszerint: "Meglepődtem azon, hogy milyen nagy összeggel támogatja Jersey London városát, nagy összegeket szivattyúznak át Londonba Jersey offshore státuszának és az Önök munkájának eredményeként. Az Egyesült Királyságban nem ismerik eléggé Jersey rendkívül fontos pénzügyi előnyeit, hasznát."

A képviselő meghívása elsősorban furcsa válaszára tűnik, mivel két mezőgazdasági miniszter személyi titkára. Azonban elnöke a Szaúd-Arábia parlamenti csoportnak és a konzervatív Arab Hálózatnak is. Jersey több mint 20 milliárd £ Közel-Keletről származó betéttel rendelkezik.

Kawczynski Jerseyben tett látogatását követően Londonban Jersey miniszterével, a nemzetközi kapcsolatokkal foglalkozó Freddie Cohen szenátorral találkozott. A találkozóról megjelent sajtóközleményben azt írták, hogy "Jersey és Szaúd-Arábia közötti kapcsolatok kiépítésére összpontosítanak", majd hozzátették, hogy "Kawczynski úr Jerseyben tett legutóbbi látogatása során meghívta a sziget képviselőjét az egyik soron következő hivatalos látogatásra Szaúd-Arábiába."

MAN-SZIGET

A Man-sziget 2011 áprilisában nevezte ki első európai ügyekkel foglalkozó igazgatóját, hogy a "kormány nevében lobbizzon, erősítse a legfontosabb döntéshozókkal a kapcsolatokat, mozdítsa elő a sziget gazdasági és kulturális érdekét, valamint gyűjtse be az erre vonatkozó híreket". Patrick Rourke korábban az Egyesült Királyság Igazságügyi Minisztériumában az Egyesült Királyság kormánya és a koronafüggőségek közötti kapcsolatokat felügyelte. A Man-sziget Gazdasági Fejlesztési és Kincstárügyi Minisztériumát a Lansons public affairs cég öt tanácsadója képviseli, a szerződésből a közelmúltban kiderült, hogy 450,000 £-ért. A cég Man-szigettel megkötött szerződését 2012-ben megújították, miután a sziget egy független felmérése alapján 60% támogatta a "jó kapcsolatokkal rendelkező lobbicég felkérését, hogy előmozdítsa a sziget kilátásait az Egyesült Királyság kabinetjének szintjén, és a magas rangú köztisztviselőknél."

A szigetnek régóta támogatója Mark Field konzervatív képviselő. Field egyre inkább hallatja hangját, a közelmúltban azzal érvelt, hogy az adóparadicsomok előnyösek a gazdaságnak. Ő is támogatta Ed Miliband koronafüggőségeket érintő kritikáját. Field-et, a Westminster és London városának konzervatív képviselőjét a Man-sziget a Cain ügyvédi iroda tanácsadójának nevezte ki 2011-ben. Ezen szerepében évente több mint 40.000 £-ot keres, hogy "segítse a cég nemzetközi stratégiáját, nagyköveti munkáját és tanácsot adjon kormányzati és parlamenti szemszögből a pénzügyi szolgáltatásokkal kapcsolatban".

FCPA: a külföldön folytatott korrupciós üzelmekről szóló törvény

[A Wal-Mart ügy vizsgálata jónéhány vezető állásába kerülhet](#)

A cég vezetői leállították a vizsgálatot és nem értesítették sem az amerikai, sem a mexikói bűnüldöző szerveket.

A Wal-Mart ügy vizsgálata jónéhány vezető állásába kerülhet

Reuters, 2012. április 22.

Írta: Jessica Wohl és Carlyn Kolker

Azon állítás, miszerint a Wal-Mart Stores Inc. a mexikói leányvállalat kiterjedt vesztegetési ügyénél akadályozta a belső vizsgálatokat, a cég évekig tartó ellenőrzéséhez vezet és végül a vezetők állásába kerülhet. A New York Times most számolt be arról, hogy 2005 szeptemberében egy magas rangú Wal-Mart ügyvéd egy e-mailt kapott Sergio Cicero Zapata-tól, a vállalat legnagyobb külföldi egységének, a Wal-Mart de Mexico korábbi ügyvezetőjétől. Ebben leírta, hogy a leányvállalat hogyan fizetett kenőpénzt azért, hogy megkapják az építési engedélyeket az országban felépítésre került üzleteknél.

A Times beszámolója szerint a Wal-Mart nyomozókat küldött Mexikóvárosba, ahol több száz gyanús kifizetést találtak több mint 24 millió USD értékben, de a cég vezetői leállították a vizsgálatot és nem értesítették sem az amerikai, sem a mexikói bűnüldöző szerveket. Jogi és kiskereskedelmi szakértők szerint, ha az állítások beigazolódnak, az a céget és a vezetőit évekig hátrányosan érintheti. Időigényes globális vizsgálat alá vehetik, néhány vezető távozásával és jelentős pénzügyi szankcióval járhat, melyet az amerikai hatóságok részére kell majd kifizetni.

A Wal-Mart egyik lehetősége, hogy eltávolít néhány vesztegetésben érintettet vagy megpróbál peren kívül

egyezségre jutni az amerikai Igazságügyi Minisztériummal az FCPA (Külföldön folytatott korrump üzemlekről szóló törvény) esetleges megszegése kapcsán. Ez az amerikai törvény tiltja a vesztegetési összegek külföldi kormányzati tisztviselőknek történő kifizetését.

"Az egyik korrekciós cselekvés a házon belüli takarítás, azaz a jogellenes magatartást tanúsító eltávolítása," mondta Richard Cassin ügyvéd, aki az FCPA szakértőjeként írt blogot. "Ha egy vállalat azt tudja mondani, hogy a vétkes már elment a cégtől, a DOJ valószínű, hogy inkább kedvezően ítéli meg a társaságot és a jelenlegi vezetést." A Wal-Mart azt mondta, hogy jelezte a vizsgálatot az igazságügynek és a tőzsdefelügyeletnek. A vállalat azt is közölte, hogy lépéseket tett a mexikói egységénél, amely széles körben Walmex néven ismert, hogy növeljék a belső kontrollt annak biztosítására, hogy megfeleljen az FCPA előírásainak. A Times szerint azonban az ügyet csak évekkal azt követően tették közzé, amikor a Wal-Mart-ot arról tájékoztatták, hogy megvesztegetések történtek, és a vezetés figyelmét erre felhívták. A SEC szóvivője nem kommentálta a Times cikkét. A DOJ szóvivője megtagadta a választ.

"A Wal-Mart hosszú ideig passzív volt, és ez valószínűleg nem kedvez most neki", mondta Michael Koehler, a Butler Egyetem professzora és az FCPA egyik szakértője. A Times szerint Mike Duke, a Wal-Mart jelenlegi vezérigazgatója, és Lee Scott korábbi vezérigazgató, aki még mindig a vállalat igazgatótanácsában ül, azon vezető tisztviselők, akik állítólag tisztában voltak a helyzettel. 2005-ben Duke-ra bízta a Wal-Mart nemzetközi részlegét.

Az újság arról is beszámolt, hogy a bejelentő Cicero már azonosította Eduardo Castro-Wright-ot, mint az évekig tartó vesztegetési ügyek mögött álló Walmex egykori vezérigazgatóját. Castro-Wright 2003-ban lett a Walmex vezérigazgatója, a Wal-Mart USA 2005-ben választotta vezetőjének és 2008-ban elnök lett. Ő vezette a Wal-Mart elektronikus kereskedelmi üzletágát 2010-től egészen az év januárjáig, és a tervek szerint július 1-jén megy nyugdíjba, hogy több időt tölthessen a családjával, mondta a cég tavaly szeptemberben. Nem tudták elérni, hogy kommentálja az ügyet.

A Wal-Mart a Times jelentése alapján szombaton azt nyilatkozta, hogy az ügyben „mélyen érintett”. Tavaly ősszel megkezdtek a nyomozást a korrupcióellenes törvények betartásával kapcsolatban, amely még mindig tart. A cég nem volt hajlandó arra, hogy Duke vagy bármely más vezető kommentálja az ügyet, csak azt mondták, a vizsgálat folytatódik. Vasárnap, David Tovar a Wal-Mart szóvivője azt mondta, hogy Duke 2011 márciusában arra utasította a céget, hogy világszerte végezzen FCPA megfelelőségi felülvizsgálatot.

"Mike teljes mértékben támogatja az Audit Bizottság független vizsgálatát Mexikóban, minden szükséges forrást rendelkezésre bocsátanak," mondta Tovar. Pénteken a Walmex bejelentette, hogy az egyik igazgatót - akit a másnap Times riport megnevezett - a testület általános tanácsadója és titkára Jose Luis Rodriguezmacedo-t más feladatkörrel bízta meg. A "vizsgálat érdekében eltávolították" írta egy e-mailben Antonio Ocaranza a Walmex szóvivője, hozzátéve, hogy nem tud további részleteket Rodriguezmacedo helyzetével kapcsolatban. Rodriguezmacedo hívásait a szóvivőnek továbbították.

A megvesztegetési törvény szakértői szerint a Wal-Mart rákényszerül arra, hogy több millió dollárt és hatalmas mennyiségű munkaerőt fordítson a belső vizsgálatokra. A sok nagy céget magába foglaló FCPA esetén a vizsgálatok nagy részét a cégek maguk végzik, majd az eredményeket átadják a hatóságoknak. "Ez a Wal-Mart esetében kettő-négy évet is igényelhet. Ezek a vizsgálatok általában a szokásos üzletmenet mellett kettőtől négy évig tarthatnak világszerte," mondta Koehler.

Cassin szerint a Wal-Mart fárasztó csata elé néz, mivel meg kell győznie az Egyesült Államok hatóságait, hogy a probléma csak Mexikóra korlátozódik. Az amerikai kereskedők jelentős tevékenységet folytatnak az Egyesült Királyságban, Brazíliában, Japánban, Kínában és Kanadában. Céljuk tovább terjeszkedni hét olyan feltörekvő piacon, mint India és Afrika egyes részei. "Az amerikai hatóságok bármely lehetséges állásfoglalását megelőzően a cég kénytelen lesz minden követ megmozgatni a korrupció feltárása érdekében. Vannak-e hasonló esetek Kínában vagy más országokban? Ez az, amit az amerikai hatóságok tudni akarnak. A Wal-Mart részvényesei is fel fogják tenni ugyanezt a kérdést." mondta Cassin.

Az állítások - ha bebizonyosodnak - óriási problémát jelentenek a Wal-Mart-nak, mondta Charles Grom, a Deutsche Bank kiskereskedelmi elemzője. "Ez egy rágalomhadjáratot indít el. Más lesz ez, mint az elmúlt évek korábbi rossz PR történetei." Egyes kiskereskedelmi szakértők szerint nem valószínű, hogy a Wal-Mart feláldozza Duke-ot a vizsgálatban. A cég vállalati struktúrája is csökkenti az esélyét a részvénytől rendelkező aktivisták külső nyomásának és a vezetők drasztikus változtatásának. A Wal-Mart alapítójának, Sam Waltonnak a családja birtokolja a részvények közel 50 százalékát, Walton legidősebb fia, S. Robson (Rob) Walton elnök és öccse, Jim is a bizottságban van.

A Times szerint, Rob Walton, Duke és Scott is kapott névtelen e-mailt 2006 januárjában, amelyben tájékoztatták, hogy a Wal-Mart de Mexico ingatlanokkal foglalkozó vezetője jutalékot kapott az építőipari vállalkozásoktól.

A Wal-Mart 2,2 millió ember foglalkoztat, és több mint 10.000 üzlete van szerte a világban, mely gyakran a munkások és a közösségi aktivisták célpontja, akik azzal érvelnek, hogy a munkavállalók alulfizettek és, hogy az üzleteik terjeszkedésével a kisebb boltokat kiszorítják. Az elmúlt években keményen küzdöttek, hogy számos kampánnyal javítsák imázsukat.

Az amerikai Chamber Institute for Legal Reform az Egyesült Államok Kereskedelmi Kamarájával (AmCham) - a legnagyobb washingtoni üzleti lobbizervezet - szövetkezett, hogy a törvényhozók több ponton módosítsák a korrupciós jogszabályokat, például egészítsék ki egy olyan rendelkezéssel, amely megvédi a vállalatot a felelősség alól, ha az alkalmazottai kijátsszák a megfelelőségi intézkedéseket.

[A Wal-Mart áruházlánc legfelsőbb szintű küzdelmének hatására elcsendesedett az óriási mexikói megvesztegetési ügy](#)

Sergio Cicero Zapata egykori ügyvezető a mintegy 15 órás meghallgatásán elmondta, hogyan segített megszervezni a vesztegetéseket.

A Wal-Mart áruházlánc legfelsőbb szintű küzdelmének hatására elcsendesedett az óriási mexikói megvesztegetési ügy

The New York Times, 2012. április 21.

Írta: David Barstow

2005 szeptemberében egy magas rangú ügyvéd a Wal-Mart-nál egy figyelmeztető e-mailt kapott a cég legnagyobb külföldi leányvállalatának, a Wal-Mart de Mexico-nak korábbi ügyvezetőjétől. Az e-mail és az ezt követő beszélgetések során az egykori ügyvezető ismertette, hogy a Wal-Mart de Mexico hogyan is vezényelte le a megvesztegetési kampányt, hogy erőfölényt szerezzen a piacon. Az üzletek rohamos felépítésénél szinte az ország minden szegletében fizetett kenőpénzt az engedélyek beszerzéséhez. A korábbi ügyvezető megadta a neveket, dátumokat és a kenőpénzek összegét. Sok mindenről tudomása volt, mivel évekig ügyvédként az volt a feladata, hogy megszerezze a Wal-Mart de Mexico építési engedélyeit.

David Barstow hosszasan sorolja a részleteket a The New York Times-ban.

A Wal-Mart nyomozókat küldött Mexikóvárosba, hogy napokon belül bizonyítékot kerítsenek elő a széles körben elterjedt korrupcióról. Mintegy 24 millió dollárnyi kenőpénzt használtak fel a mexikói terjeszkedéshez. A Wal-Mart az ország legnagyobb kiskereskedelmi áruházlánc, jelenleg 209.000 alkalmazottat foglalkoztat Mexikóban. A Wal-Mart de Mexico felsővezetői nemcsak hogy tudtak az ügyről, de megpróbálták eltitkolni a Bentonville-ben levő Wal-Mart központ elől. Egy bizalmas jelentésben a Wal-Mart vezető nyomozója, egy egykori FBI különleges ügynök úgy foglalta össze az ügyet, hogy megalapozott gyanú merül fel, hogy megsértették a mexikói és az amerikai törvényeket.

Sergio Cicero Zapata egykori ügyvezető a mintegy 15 órás meghallgatásán elmondta, hogyan segített megszervezni a megvesztegetéseket.

[Mit jelent a Walmex korrupciós botránya a vállalatcsoporthoz tartozó banknak a Banco Wal-Mart-nak?](#)

Barstow jelentéséből szembetűnően hiányzik a Banco Wal-Mart, amely a Walmex teljes tulajdonú leányvállalata.

Mit jelent a Walmex korrupciós botránya a vállalatcsoporthoz tartozó banknak a Banco Wal-Mart-nak? Reuters (blog), 2012. április 21.

Írta: Felix Salmon

David Barstow 7600 szavas, a Wal-Mart korrupcióról szóló vizsgálati anyaga kötelező olvasmány ezen a hétvégén. Nem kíséreltem meg az egész ügy összegzését, de Eduardo Castro-Wright, a Wal-Mart jelenlegi alelnöke, a Walmex korábbi vezérigazgatója értékelte a cég vesztegetésellenes kultúráját. Amikor a vesztegetési ügy egyik kulcsszereplője riadót fújt, Bentonville-ben a Wal-Mart eltemette a vizsgálatot, és nem jelentette a hatóságoknak sem Mexikóban, sem az Egyesült Államokban. Ez pedig az FCPA (a külföldön folytatott korrupciós üzelmekkel kapcsolatos) törvény megszegése, és biztos vagyok benne, hogy több igen magas rangú vezető fog erre ráébredni a The New York Times ismertetője nyomán. Mint minden ilyen esetben, a bűncselekmény önmagában is rossz, de a leleplezés még súlyosabb.

Barstow jelentéséből szembetűnően hiányzik a Banco Wal-Mart, a hatalmas bank, mely a Walmex teljes tulajdonú leányvállalata. Pedig komoly játékos a mexikói bankszektorban - több mint egy évvel ezelőtt nyitotta meg az egymilliomodik számlát - és a nemzetközi banki szabályozási protokoll egy váratlan fordulatának köszönhetően hiányzik belőle számos olyan szabály, amellyel a versenytársak küzdenek.

A bankokra, mint a Banco Wal-Mart, amelyek külföldi társaságok leányvállalatai, az anyavállalat országa szerinti szabályok vonatkoznak. Azonban miután az USA-ban következetesen elutasították, hogy a Wal-Mart bankká váljon, ezért a banki szabályozók az Egyesült Államokban egyáltalán nem szabályozzák a Wal-Mart -ot - nem is beszélve a mexikói leányvállalatáról. (Létezik egy Wal-Mart-márkájú bankkártya, melyet a Green Dot és nem a Wal-Mart működtet.)

Barstow jelentése szerint a korrupció megfigyelhető a Wal-Mart nemzetközi műveleteinél, és nem csak Mexikóban, hanem Ázsiában, ahonnan havonta öt megvesztegetésről érkezett bejelentés a Bentonville-i központba. Nincs semmi a New York Times szerint, ami arra utalna, hogy a Banco Wal-Mart egyáltalán nem csinált semmi gyanúsat -, de most Castro-Wright birodalmának minden cége gyanúba keveredhet. A törvényellenes tevékenység az ő vezetése alatt tetőzött, és a Banco Wal-Mart „Castro-Wright koronájának egyik éke volt”.

Minden amerikai vállalatnak be kell tartania az FCPA törvény előírásait, de a bankok kiemelt jelentőséggel bírnak, mivel a bűnözők pénzmosásra is használják. Miután elolvastam a New York Times-ban megjelent cikket a hétvégén, én nem hiszem, hogy a Wal-Mart eredményesen dolgozott volna a Banco Wal-Mart korrupciómentességének garantálásán, és nem hiszem, hogy ha volt korrupció, azt a banki szabályok alapján kezelték volna. Amennyiben a mexikói bankhatóságtól lennének, félreérthetetlen kérdéseket tennék fel – és gondolkoznák a Banco Wal-Mart engedélyének visszavonásán.

Természetesen egyáltalán nincs arra utalás, hogy a Wal-Mart törődne a korrupció kiirtásával Mexikóban - éppen ellenkezőleg. Amennyiben egy külföldi tulajdonú bank működik az országban, biztos akar lenni abban, hogy az anyacég különösen kötelességtudó az ilyen ügyekben.

Svájci Banktitkok

[A bankvezér szerint megtámadták Svájcot](#)

Az UBS vezetője szerint Svájc gazdasági háborúban áll.

Az UBS vezetőjének nyilatkozata szerint az adófékek gazdasági háborút jelentenek boston.com, 2012. április 22.

Forrás: Associated Press

Svájcnak az Egyesült Államokkal és néhány európai nemzettel fennálló vitája „gazdasági háború”, ami az UBS AG svájci bankkóriás vezérigazgatójának nyilatkozata szerint mintegy 20.000 állást veszélyeztet.

Svájc csak most kezdte tisztára mosni magát az adóparadicsom vádjából, aláírva az Egyesült Államokkal, Németországgal és Nagy-Britanniával azokat az egyezményeket, amelyekben az Alpokban lévő nemzet nagyobb hozzáférést biztosít a külföldi adóhatóságok számára, hogy rálássanak a saját állampolgáraik bankszámláira.

De az adóegyezményeket élesen kritizálja a nacionalista svájci Néppárt, amely a legutóbbi általános választásokon a szavazatok több mint egynegyedét szerezte meg. Egyes jogalkotók szerint ez a párt referendumokkal megpróbálhatja blokkolni a szerződéseket.

Sergio Ermotti szerint, akit a kereskedelmi botrányok nyomán múlt év novemberében neveztek ki Svájc legnagyobb bankjának vezetőjévé, Svájc „gazdasági háborúba süllyedt”, és ellenfeleinek célja, hogy mind az UBS, mind a következő legnagyobb bank, a Credit Suisse-t meggyengítsék - írta a Sontags Zeitung zürichi újság.

Az utóbbi néhány évben az Egyesült Államok hatóságai főként Svájc és azok bankjaira mértek súlyos csapásokat, amely végül a svájci banktitkok alapvető feloldásához vezetett. Legalább 11 bank, beleértve a Credit Suisse-t, elleni vizsgálat most is folyik azzal a gyanúval, hogy amerikaiaknak segítettek külföldre menekíteni a pénzüket. Mindez az UBS AG elleni sikeres ügynek a folytatása, melynek következtében a svájci bank 780 millió dollár büntetést és 4.450 ügyfelének adatát volt köteles átadni 2010-ben Washingtonnak.

Azóta a büntetlenségi program, valamint jó néhány svájci bankár letartóztatása olyan muníciót adott az Egyesült Államoknak, amellyel számos más svájci bankot is meg tudott győzni. Svájc ugyan számos kormánnyal való megállapodása során bizonygatja, hogy nem fogad el automatikus információcserét a Svájcban elhelyezett külföldi bankszámlákra vonatkozóan. Így szeretné fenntartani azt a látszatot, hogy a svájci banktitkok továbbra is működik.

Ermotti nyilatkozata szerint „számunkra ez egy gazdasági háború, Svájc 2008 óta áll támadás alatt.” Ermotti a Vasárnapi Újságnak kifejtette, hogy a bankok riválisai mintegy 2,2 trillió svájci frankra rúgó (2,42 trillió USD) külföldi betétek megszerzésére törekednek, amely az UBS-t költségei csökkentésére kényszerítette és veszélyezteti 20.000 alkalmazottjának munkahelyét.

A múlt hónapban Svájc legrégebbi bankja, a Wegelin & Co. nyilvánosságra hozta, hogy a legtöbb üzleti tevékenységét értékesítette, miután az Egyesült Államokban azzal vádolták meg, hogy amerikai ügyfeleinek segítettek mintegy 1,2 milliárd dollárt eltitkolni az adóhivatal elől.

Az adócsalók kiszűréséről szóló, hosszantartó amerikai-svájci adóvita megoldása nem mostanában várható. Az érdekeltek egy része lélegzethez jutott, miután egy svájci bíróság megtiltotta, hogy egy meg nem nevezett bank átadja ügyfeleinek adatait az Egyesült Államok hatóságainak. A Szövetségi Közigazgatási Bíróság úgy döntött, hogy a Svájc és az Egyesült Államok között 1996-ban megkötött egyezmény nem jogosítja fel az Egyesült Államok adóhivatalát arra, hogy a családi célzat előzetes valószínűsítése nélkül jusson hozzá potenciális adócsalók bankszámla-adataihoz.

Németország kijelentette, hogy a következő évben az állami bevételek mintegy 10 milliárd euróval (13 milliárd USD) növekedhetnek a Svájccal megkötött kétoldalú adócsalást elkerülő szigorú egyezmény következményeként. A két ország hivatalos szervei a hónap elején kötötték meg az egyezményt Svájcban, hogy lezárják a hosszantartó vitát a német adócsalókkal kapcsolatban, akik pénzüket svájci bankszámlákon tartják.

Svájc ugyancsak beleegyezett abba, hogy növelje a brit adófizetők után fizetendő részesedést, miután London bejelentette az igényét egy ugyanolyan egyezményre, amelyet Németországgal kötöttek. Svájc a németeknek ugyanis magasabb részesedést ajánlott, melyet az ellenzékben lévő szociáldemokraták vittek győzelemre.

Pénzmosás

[A pápa kivizsgálhatja a vatikáni kiszivárgásokat](#)

XVI. Benedek pápa háromtagú bíborosi tanácsot bízott meg a vizsgálattal.

A pápa a vatikáni kiszivárgásokkal kapcsolatban bíborosokat bízott meg a vizsgálattal

Today's News, 2012. április 25.

Forrás: Reuters

Benedek pápa bíborosokból álló bizottságot bízott meg annak vizsgálatával, hogy hogyan szivároghattak ki érzékeny dokumentumok a médiához, melyek szerint korrupció és vezetési hiányosságok jellemzik a Vatikánt.

A kiszivárgott dokumentumok, köztük egy érsek privát levele a pápának, valamint egyéb belső dokumentumok is a vatikáni bankkal kapcsolatos belső nézeteltérésekről számolnak be. Az érseket, miután leleplező levelében nepotizmussal, valamint részrehajlással vádolta meg a különböző szerződések elnyerőit, áthelyezték Washingtonba.

A Vatikán nyilatkozata szerint a bizottság három nyugdíjas bíborosból áll majd, a spanyol Julian Hernandez, Joseph Tomko Szlovákiából, és Salvatore de Giorgi Olaszországból. A közlemény szerint ki kell deríteniük, hogy miképpen történhetett meg a kiszivárgás és hiteles vizsgálatot kell lefolytatniuk. A „Vatileaks” néven elhíresült botrányt, beleértve egy sor dokumentum kiszivárgását is, az olasz média januárban és februárban tárta fel.

A televíziós nyomozás januárban hozta nyilvánosságra Carlo Maria Vigano érsek által készített, Tarcisio Bertone államtitkár, bíborosnak, valamint a pápának írt privát leveleit, aki korábban Vatikán Város helyettes kormányzója, jelenleg pedig a Szentszék washingtoni nagykövete. Vigano 2009 és 2011 között volt helyettes kormányzó, és azt az ügyosztályt vezette, amely a városállami kerteket, épületeket, utcákat, múzeumokat és más infrastruktúrát tartja fenn, melyet az azokat körülvevő Rómától elkülönítetten kezelnek. A levelek rámutattak arra, hogy Vigano-t azután helyezték át az Egyesült Államokba, miután ráirányította a figyelmet a Vatikánra az olasz beszállítókkal történt azon szerződéseire, amelyeket túlzó áron kötöttek meg. Egy levelében megemlíti, hogy vatikáni hivatalnokok kampányt indítottak ellene amiatt, hogy drasztikus intézkedéseket léptetett életbe a beszerzési eljárások során. Alighogy elkezdte ezt a tevékenységét, máris abba kellett hagynia. Bertone Vigano felmentése volt a válasz (három évvel mandátumának lejártá előtt), és Washingtonba küldték annak ellenére, hogy Vigano ez ellen erősen tiltakozott. Más kiszivárgott anyagok azokkal a belső konfliktusokkal foglalkoznak, melyek a vatikáni bank átláthatóságáról szólnak. A vatikáni bank, melyet a Vallási Munkák Intézete néven ismerünk, éppen csak maga mögött tudja a korábbi botrányait, és a Vatikán az országok „fehér listáját” állítja össze, amelyek a pénzügyi átláthatóság európai standardjait teljes mértékben alkalmazzák.

A Szentszék korábban már bejelentette, hogy a kiszivárgások miatt saját rendőrségével bünyügyi nyomozást kezdett és ugyancsak vizsgálódik az adminisztráció is. Bármely, a minősített iratok kiszivárgásáért felelős laikus tisztviselő elveszíti az állását, a papok pedig egyházi büntetésben részesülhetnek.

A Vatikánban bünyügyi vizsgálatok igen ritkán fordulnak elő. Az egyik leghíresebb azután indult, hogy Cedric Tornay, a 23 éves svájci gárdista, miután nem léptették elő, megölte a parancsnokát és annak feleségét, mielőtt öngyilkosságot követett el 1998-ban. Akkor a vatikáni nyomozó azt állapította meg, hogy Tomay „elmezavarában” cselekedett.

Megvesztegetés

[Újabb részletek a FIFA vesztegetési ügyében](#)

Az ex-marketinges a halála előtt még tanúskodott.

Európai törvényhozók részletezik a FIFA vezetőinek nyújtott kenőpénzeket

Az Európa Tanács jelentése szerint a kilencvenes években a Nemzetközi Futball Szövetség vezetésében lévő két magas rangú hivatalnok több millió dollár kenőpénzt kapott a most elhunyt marketing partnerüktől. Hétfőn került az Európa Tanács sportügyi részlegéhez az a jelentés, amely szerint több mint 14,2 millió svájci frank (15,5 millió dollár) fizetség érkezett az ISL-től, melyet a FIFA két meg nem nevezett vezetője kapott kézhez. A jelentés lerántja a leplet a FIFA elnök Sepp Blatter-nek a fizetések körüli botrányokban játszott szerepéről is, várva annak cáfolatát.

„Mint hogy a FIFA tisztában volt azzal, hogy egyes tisztségviselői jelentős összegeket kapnak, nehéz azt elhinni, hogy Blatter nem tudott az egészről”, írja Francois Rochebloine, a jelentés szerzője. Rochebloine szerint mindez nem jelenti azt, hogy Blatter közvetlenül érintett lenne, de „nem tett semmit, hogy az információk nyilvánosságra kerüljenek, melyekkel a FIFA rendelkezett, vagy rendelkezik, és nem indult belső vizsgálat, mint ahogyan a FIFA a bíróságon sem próbálkozott jóvátétellel.”

Az Európa Tanács a jelentést múlt szerdán, a plenáris ülésén tárgyalta meg. Az európai törvényhozók az ISL dokumentumok azonnali nyilvánosságra hozatalát követelik, amelyet mióta az ügy kipattant, egy svájci bíróságon tartanak a nyilvánosság kizárásával. A FIFA nyilatkozata szerint a dokumentumok nyilvánosságra hozatala előtt egy jogi eljárást kell lefolytatni, ezért visszautasított mindenféle nyilatkozatot az ügygel kapcsolatban. Rochebloine szerint a FIFA valójában áldozata az ügynek, sőt – szerinte – a kapott pénzt vissza kell utalnia. Habár hivatalosan az elkövetők neve nem került nyilvánosságra, a BBC News úgy tudja, hogy a FIFA legfelsőbb köreiből van szó. A hétfői jelentés, amely a svájci ügyész, Thomas Hildbrand tanúvallomását is tartalmazza, elfogadja az ügyész álláspontját, mely szerint semmi sem akadályozza az ISL dokumentumok nyilvánosságra hozatalát: „Nem kérdés, hogy a FIFA nyilvánosságra hozhatja a dokumentumot, nem kell a svájci szövetségi bíróság döntését megvárni.” – írja Rochebloine.

Korrupció

[A Tőzsdefelügyelet Hollywoodot vizsgálja](#)

A korrupcióellenes törvény alapján vizsgálják Hollywood Kínával kötött megállapodásait.

A kínai megállapodások miatt vizsgálják Hollywoodot The Wall Street Journal

2012. április 25.

Az Egyesült Államok külföldi megvesztegetés ellenes törvénye filmvászonra kerül – de ezt nem láthatjuk hamarosan a mozikban. Az ügyben jól tájékozott személy szerint a Tőzsdefelügyelet számos hollywoodi stúdiót kérdezett meg, hogy milyen szerződéseket kötött Kínával.

Bár a kérdés előzetes, ezt a külföldi megvesztegetés ellenes törvény alapján történő teljes vizsgálat követheti. Ennek lényege, hogy tiltja külföldi tisztviselők amerikai cégek általi megvesztegetését. A mostani levelek nem jelentenek tényleges vizsgálatot. A Tőzsdefelügyelet szóvivője nem kommentálta a Journal értesüléseit. A Reuters hozta elsőként nyilvánosságra ezeket a leveleket, melyek a megvesztegetési pénzekről és a kínai tisztviselőkkel történő megállapodásokról szólnak.

A vizsgálat éppen akkor indul, amikor Hollywood számára alapvető fontosságú lett Kína, egyrészt mint finanszírozási forrás és úgy is, mint a mozifilmek piaca. 2015-re az értékesítésekből származó bevétel várhatóan 5 milliárd dollárra nő, az elmúlt évi 2,1 milliárd dollárhoz képest.

Igazságszolgáltatás

[A volt Goldman-igazgató nyakig ül a pácban](#)

Rajat Gupta szökni próbál a kaliforniai ügyészség és az amerikai tőzsdefelügyelet által kivetett hálóból.

A volt Goldman-igazgató nyakig ül a pácban ecoline.hu, 2012. április 21. 18:17

Rajat Gupta, a Goldman Sachs volt igazgatója szökni próbál a kaliforniai ügyészség és az amerikai tőzsdefelügyelet által kivetett hálóból. A Gupta ellen indított szövetségi per tárgyalása még el sem kezdődött, de már előnyhöz jutott a védelem azt követően, hogy felmerült: a bennfentes kereskedési botrány során lebukott, majd 11 év börtönre ítélt Raj Rajaratnamot más is elláthatta hírekkel a Goldman Sachs berkein belülről - írta a NYTimes DealBook.

A volt Goldman-igazgatót azzal vádolják, hogy a befektetési bank vezetői üléseiről információkat szivárogtatott ki Rajaratnamnak, aki aztán azokat felhasználva jelentős nyereséget hozó ügyleteket kötött a részvényekre. Már korábban vizsgálatot indítottak a Goldman két másik besúgója, egy tradek és egy technikai elemző ellen, akik szintén szoros kapcsolatban voltak a Rajaratnam vezette alapkezelővel, a közel 7 milliárd dollárt kezelő Galleon Group-pal. Rajaratnam tavaly minden eddiginél szigorúbb ítéletet kapott az ellene indult perben. 11 év börtönre, és 93 millió dollár bírság megfizetésére kötelezték, amiért jogosulatlan előnyt felhasználva nyereszkedett a Wall Streeten. Az FBI pedig azóta is nagy erővel nyomoz a hasonló esetek ügyében.

Gupta ellen időközben újabb vádak is felmerültek, amelyeket a héten ismertettek. Ezek szerint a Procter & Gamble-nél is igazgatói posztot betöltő bankár 2008-ban előre tájékoztatta Rajaratnamot arról, hogy a vegyipari óriás a vártnál rosszabb eredményt közöl majd negyedéves jelentésében, mire az alapkezelő shortolni kezdte a P&G-papírokat, és végül nagyot kaszált. A vádak a Goldmannak is ártanak, mert csak mélyítik az amúgy sem rózsás képet a világ legbefolyásosabb kereskedőházáról.